

483

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 17 marca 2004 r.

w sprawie zwalniania żołnierzy zawodowych z zawodowej służby wojskowej

Na podstawie art. 118 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb zwalniania żołnierzy zawodowych, zwanych dalej „żołnierzami”, z zawodowej służby wojskowej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) dowódca jednostki — dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe, a w przypadku żołnierza przeniesionego do rezerwy kadrowej lub dyspozycji — organ, który przeniósł żołnierza do rezerwy kadrowej lub dyspozycji;
- 3) organ zwalniający — organ właściwy do zwolnienia żołnierza z zawodowej służby, o którym mowa w art. 115 ust. 1 ustawy;
- 4) organ wyznaczający — organ właściwy do wyznaczenia żołnierza na stanowisko służbowe, o którym mowa w art. 44 ust. 1 ustawy;
- 5) decyzja — decyzję administracyjną, w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego,
- 6) komisja — wojskową komisję lekarską.

§ 3. 1. Dowódca jednostki, w przypadkach o których mowa w art. 115 ust. 1 ustawy, doręcza żołnierzowi decyzję zwalniającą go z zawodowej służby wojskowej.

2. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 1, odbywa się na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego.

§ 4. W razie odmowy przyjęcia skierowania do komisji lub nieusprawiedliwionego niezgłoszenia się do komisji w określonym terminie i miejscu albo niepoddania się badaniom, do których żołnierz został zobowiązany, dowódca jednostki, nie później niż w terminie 14 dni od określonej daty stawienia się przed komisją bądź na badania zlecone przez komisję, występuje do organu zwalniającego, poprzez organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

§ 5. W razie otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii okresowej, dowódca jednostki występuje niezwłocznie do organu zwalniającego, poprzez organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodo-

wej służby wojskowej. Do wniosku dołącza się prawomocną opinię okresową.

§ 6. W razie odmowy objęcia równorzędnego lub wyższego stanowiska służbowego w przypadkach, o których mowa w art. 45 ust. 1—3 ustawy, organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe przesyła do organu zwalniającego wnioski o zwolnienie z zawodowej służby wojskowej, wraz z oświadczeniem żołnierza o niewyrażeniu zgody na wyznaczenie na równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe.

§ 7. 1. Żołnierz składa wypowiedzenie stosunku służbowego do organu zwalniającego.

2. Wypowiedzenie stosunku służbowego przez żołnierza uważa się za dokonane, jeżeli zostało złożone za pokwitowaniem w kancelarii jednostki wojskowej lub wysłane przesyłką poleconą na adres jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy pełni służbę wojskową.

3. Wypowiedzenie stosunku służbowego dokonane przez żołnierza następuje w formie pisemnej i powinno zawierać oświadczenie woli żołnierza wskazujące jednoznacznie na zamiar wypowiedzenia przez niego stosunku służbowego.

4. Do wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki dołącza pisemną informację o faktach mających wpływ na realizację wypowiedzenia, w tym informację o obowiązku zwrotu przez żołnierza kosztów, o których mowa w art. 54 ust. 1 i 2 ustawy.

5. W przypadku dokonania przez żołnierza wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, organ zwalniający wydaje decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, w której określa datę zwolnienia z zawodowej służby wojskowej wynikającą z wypowiedzenia.

6. Wycofanie wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na pisemny wniosek żołnierza, za zgodą organu zwalniającego.

§ 8. W przypadku przebywania żołnierza w rezerwie kadrowej i niewyznaczenia go do końca okresu pozostawania w rezerwie kadrowej na stanowisko służbowe, organ, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, występuje do organu zwalniającego z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej, a jeżeli sam jest tym organem, zwalnia tego żołnierza z upływem okresu pozostawania w rezerwie kadrowej.

§ 9. W przypadku nieobecności w służbie jednorazowo przez okres trzech dni roboczych, która nie została usprawiedliwiona, dowódca jednostki występuje

do organu zwalniającego, poprzez organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe, z wnioskiem o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

§ 10. 1. W przypadkach:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary,
- 2) odmowy wydania lub pozbawienia żołnierza wymaganego poświadczenia bezpieczeństwa,
- 3) otrzymania dostatecznej ogólnej oceny w okresowej opinii służbowej

— dowódca jednostki występuje z wnioskiem do organu zwalniającego, poprzez organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe, o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

2. Dowódca jednostki w przypadkach, o których mowa w ust. 1, może wystąpić do organu zwalniającego z wnioskiem o zatrzymanie żołnierza w dalszej służbie wojskowej.

3. Jeżeli organ zwalniający nie uwzględni wniosku, o którym mowa w ust. 2, dokonuje zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

§ 11. 1. W przypadku niewyznaczenia żołnierza na kolejną kadencję organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe występuje z wnioskiem do organu zwalniającego o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej.

2. Organ zwalniający w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wydaje decyzję o zwolnieniu żołnierza lub wyznacza go na wolne stanowisko służbowe bądź kieruje żołnierza do organu właściwego do wyznaczenia na takie stanowisko służbowe.

3. Zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej następuje z dniem upływu kadencji na dotychczas zajmowanym stanowisku służbowym.

§ 12. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej na podstawie art. 112 pkt 5 ustawy może nastąpić po uzyskaniu pisemnej zgody żołnierza na zwolnienie w tym trybie. Zwolnienie powinno nastąpić w dniu uzgodnionym z żołnierzem, przypadającym nie później niż w okresie sześciu miesięcy od wyrażenia zgody na zwolnienie.

§ 13. 1. W przypadkach, o których mowa w § 4—6 i 8—10, organ zwalniający wydaje decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej, określając datę zwolnienia.

2. Wnioski o zwolnienie z zawodowej służby wojskowej, w sprawach o których mowa w ust. 1, przesyła się do organu zwalniającego wraz z aktami personalnymi żołnierza.

§ 14. Decyzję o zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej wykonuje:

1) dowódca jednostki;

2) dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwy do spraw kadr — w stosunku do żołnierza pełniącego służbę w instytucji cywilnej.

§ 15. 1. W razie gdy z ważnych powodów dowódca jednostki nie może wykonać decyzji o zwolnieniu, informuje niezwłocznie o tym organ zwalniający, podając faktyczne przyczyny zwłoki.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ zwalniający przenosi żołnierza do dyspozycji i określa ostateczny termin zwolnienia go z zawodowej służby wojskowej.

§ 16. 1. W przypadkach określonych w art. 115 ust. 2 ustawy, dowódca jednostki w rozkazie dziennym podaje datę zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej i przeniesienia do rezerwy lub w stan spoczynku na podstawie rozkazu personalnego wydanego do celów ewidencyjnych przez organ, który wyznaczył tego żołnierza na stanowisko służbowe.

2. Rozkazy personalne, o których mowa w ust. 1, przesyła się do:

1) dowódcy jednostki;

2) Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego;

3) dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr.

§ 17. Żołnierza, który zrzekł się obywatelstwa polskiego lub nabył obywatelstwo innego państwa, zwalnia się z zawodowej służby wojskowej z dniem wydania orzeczenia o zrzeczeniu się obywatelstwa polskiego lub stwierdzenia nabycia obywatelstwa innego państwa przez organ właściwy do orzekania w sprawach obywatelstwa.

§ 18. Żołnierza, który został wybrany na posła, senatora, na kierownicze stanowisko państwowe obsadzone na podstawie wyboru oraz do organów wykonawczych samorządu terytorialnego, zwalnia się z zawodowej służby wojskowej z dniem ogłoszenia o dokonaniu wyboru.

§ 19. 1. Żołnierza, który został uznany przez komisję za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej, zwalnia się z tej służby z dniem uprawomocnienia się orzeczenia komisji o tej niezdolności.

2. W razie ustalenia przez komisję niezdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej, dowódca jednostki, w której żołnierz pełni służbę, zwalnia go od wykonywania obowiązków służbowych. Fakt zwolnienia od wykonywania obowiązków służbowych dowódca jednostki stwierdza w rozkazie dziennym.

§ 20. Zwolnienie z zawodowej służby wojskowej żołnierza, który osiągnął wiek określony w art. 111 pkt 5 ustawy, następuje z dniem ukończenia sześćdziesiątego roku życia.

§ 21. Zwolnienie żołnierza ze służby pełnionej w ramach kontraktu na pełnienie służby terminowej, jeżeli nie nastąpi zawarcie kolejnego kontraktu lub podpisanie kontraktu na pełnienie służby stałej, następuje w dniu upływu czasu pełnienia służby określonego w kontrakcie.

§ 22. 1. Dokonanie wypowiedzenia stosunku służbowego przez organ wojskowy, w przypadkach określonych w art. 114 ust. 2 ustawy, może nastąpić na wniosek organu uprawnionego do wyznaczania na stanowisko służbowe, skierowany do organu wymienionego w art. 114 ust. 4 ustawy.

2. Jeżeli organ właściwy do wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej uzna zasadność wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje wypowiedzenia stosunku służbowego; dwa egzemplarze wypowiedzenia przesyła się dowódcy jednostki, który niezwłocznie doręcza żołnierzowi wypowiedzenie. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Wycofanie wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na pisemny wniosek organu, który dokonał wypowiedzenia, za zgodą żołnierza, do którego skierowane było wypowiedzenie.

§ 23. Dowódca jednostki po otrzymaniu prawomocnego orzeczenia lub wyroku, w przypadkach określonych w art. 111 pkt 11—15 ustawy, przesyła do organu, który wyznaczył żołnierza na stanowisko służbowe, wniosek o zwolnienie żołnierza z zawodowej służby wojskowej wraz z tym orzeczeniem lub wyrokiem, w celu wydania do celów ewidencyjnych decyzji o zwolnieniu tego żołnierza.

§ 24. Podstawę wydania rozkazu personalnego o skreśleniu z ewidencji żołnierza, który:

- 1) zmarł lub został uznany za zmarłego — stanowi akt zgonu lub orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego;
- 2) zaginął, gdy nie może być jeszcze wydane orzeczenie sądu o uznaniu za zmarłego — stanowi prawomocne postanowienie prokuratora wojskowego wydane w tej sprawie.

§ 25. 1. Zasady kierowania do komisji żołnierza, w stosunku do którego jest wykonywana decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, określają przepisy w sprawie orzekania przez komisję lekarską o zdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej, z tym że skierowanie takiego żołnierza przez dowódcę jednostki wykonującego decyzję o zwolnieniu następuje na wniosek żołnierza.

2. Skierowanie do komisji nie wpływa na rozliczenie żołnierza z jednostką wojskową oraz zwolnienie go z zawodowej służby wojskowej.

§ 26. 1. Jeżeli żołnierz, w stosunku do którego została wydana decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, przebywa w zakładzie opieki zdrowotnej, dowódca jednostki, w której żołnierz ten ostatnio pełnił służbę, przesyła kierownikowi tego zakładu decyzję lub wyciąg z rozkazu dziennego o zwolnieniu żoł-

nierza z zawodowej służby wojskowej w celu doręczenia żołnierzowi.

2. Przebywanie na zwolnieniu lekarskim lub w zakładzie opieki zdrowotnej nie wpływa na wykonanie decyzji o zwolnieniu.

§ 27. 1. W przypadku zwolnienia z zawodowej służby wojskowej żołnierza, w stosunku do którego zastosowano tymczasowe aresztowanie albo odbywającego karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego), rozkaz personalny o zwolnieniu przesyła się do jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe, a ponadto w odniesieniu do żołnierza:

- 1) wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie — do sądu, który zastosował ten środek zapobiegawczy, oraz do prokuratora wojskowego, w którego dyspozycji przebywa tymczasowo aresztowany żołnierz;
- 2) odbywającego karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) — do sądu wojskowego, który wydał wyrok w pierwszej instancji.

2. Dowódca jednostki, wykonujący rozkaz o zwolnieniu, doręcza za pokwitowaniem tymczasowo aresztowanemu lub skazanemu żołnierzowi rozkaz personalny o zwolnieniu go z zawodowej służby wojskowej.

§ 28. W ramach rozliczenia związanego ze zwolnieniem żołnierza z zawodowej służby wojskowej dowódca jednostki w szczególności odbiera od niego broń osobistą i inne uzbrojenie oraz wyekwipowanie, dokumenty służbowe, a także wyposażenie wojskowe, wydane mu na czas pełnienia służby.

§ 29. Skierowanie do wojskowej komendy uzupełnień następuje w dniu zwolnienia. Dniem zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej jest dzień określony w decyzji o zwolnieniu, z zastrzeżeniem § 15 ust. 2.

§ 30. Dowódca jednostki, który zwolnił żołnierza z zawodowej służby wojskowej, przesyła niezwłocznie do departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr oraz do Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, a także organów prowadzących ewidencję żołnierza, meldunek o jego zwolnieniu.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie służby wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 7, poz. 38, z 1998 r. Nr 153, poz. 1004, z 1999 r. Nr 20, poz. 182 i Nr 82, poz. 925, z 2001 r. Nr 8, poz. 68, z 2002 r. Nr 5, poz. 54 i Nr 71, poz. 660 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 83 i Nr 29, poz. 242), które utraci moc w części dotyczącej § 122—162 na podstawie art. 188 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750).